Latura artistică a firii mele

On Octombrie 29, 2018

Optimizează-ți energiile creatoare printr-o reînnoire permanentă a imaginii omului de lângă tine.

Voiam să pictez la fel cum mă privea ea, ca un purtător de imagini adânc legate de viața cea mai largă, în așa fel încât să-mi recunosc menirea în misterul unei povești vechi de multe secole. Mi se părea că mă invidiază. Înțelegea totul dintr-o privire a spiritului artistic, simțindu-se parcă concurentă la un alt moment al vieții considerat ca înlocuindu-l pe cel anterior, asemenea unui străin ajuns într-o lume confuză, încercând să pătrundă misterul adânc al unei opere de artă hrănită din preaplinul unei imaginații necontrolate.

Ca să te simți împlinit trebuie să imortalizezi imediatul clipei tradus la imaginarul perspectivei, de la ipotetic la posibil, având grijă de pasiunea sufletului dispusă în planul simbolistic al punctelor, liniilor, formelor și culorilor.

Ea era prezența miraculoasă ce anunța înfățișarea exterioară a lucrurilor, conturul, forma sau densitatea lor materială. Era firea tăinuită a unei realități imposibil de a fi supusă prin spirit și voință. Eu păream să fiu suflul vital ce anima toată imaginația ei, materia din jur, lumea pe care și-o crease singură. Căci, la urma urmei, ce ne-au învățat romanele de dragoste, altceva decât faptul că e bine să crezi în poetica unei înclinații spre imaginație și reverie?

Într-un anumit sens, experiența de creație își spunea și aici cuvântul înaintea talentului, anume că în anumite împrejurări, când cineva îți soarbe din priviri răspunsul la toate întrebările, când ți se pare că faci parte dintr-un întreg mișcător care se produce numai în materie de culori, nuanțe și proiectări în imaginar, abia atunci recunoști că ceea ce-ți lipsește cu adevărat este capacitatea de a face pe cineva să te memoreze într-un spațiu fără margini.

Înțelesul unei tinere ambițioase, aducător de rezultat palpabil în câmpul unei arte fără cusur, este corespunzător dorinței de a face o comparație între ceea ce ți se spune că ești și ceea ce poți oferi în materie de frumusețe.

Leadership: Poți pune în prim planul privitorului arta ca spațiu de creație al unei povești de care nu te poți despărți, etalând interpretări ale unei părți din realitate care transmit emoții pline de taine metafizice?

Iertați-mi îndrăzneala, frumoasă domnișoară, căutați probabil firescul din care se hrănește existența sinceră a sentimentelor mele, povestea din spatele picturilor mele, acele firimituri de îngrijorări și speranță care se sustrag cuprinderii definitive a artei, la acestea adăugându-se trăirea intensă ce v-o poate oferi participarea estetică la cadrul unei lumi noi.

Promit să nu vă dezamăgesc așteptările, în termeni expresioniști, căci nu voi provoca exagerarea unor elemente formale precum culoarea, suprafața și patina, pentru a exprima narațiunile emoționale în imaginile unei naturi ce așteaptă semnul despărțirii realului de ireal. Arta mea este o plămădeală a imaginației și a dorințelor ascunse pe care prefer să nu le reproduc într-un tablou de-o frumusețe de basm, cu toate că mă tentează.

Vederea întreagă a unei tinereți feminine este legată strâns de sensul vieții ce lucrează cu puterile întăritoare ale artistului doritor a-și prelungi înțelegerea despre artă punând condiții exagerate despre constituirea unei identități vizuale marcante, evocând numai sentimente de

admirație față de puritatea frumosului. Sensibilitatea ei pare să aparțină unei lumi imaginate dintr-o insistentă preocupare artistică, o lume care încearcă să te convingă că nu există moarte, ci doar o continuare a viselor.

Altfel spus, ființa aceasta care inspiră iubire și admirație se vrea mai mult decât o modelare anticipată a particularității trăirii de mare intensitate în care se imaginează omul atunci când dobândește ceva peste așteptări. Predominant, ea te invită la o viziune adolescentină a trăirii într-o zodie ce abolește timpul și te poartă în lumile absolutului, trădând pe această cale o intenție de exteriorizare frapantă a stărilor sufletești conștient controlate. Tot mai mult, ea trădează acea putere de emoționare a poeziei liniilor sau a senzualității cromatice, pe care un artist trebuie să știe să le folosească în scopul surprinderii unei licăriri de expresie într-un portret inedit.

Leadership: Ești traversat de preocuparea de a te reinventa într-o nouă dimensiune estetică, încât să descifrezi prin intuiție o lectură ascunsă pe fondul unei inteligențe care a întâlnit la timpul potrivit școala gândirii - sortită exprimării prin limbaj vizual?

Un artist talentat intră totdeauna în vibrație cu pregnanța imaginii care îl răscolește, fără să-și permită o altă inspirație din afara muzei sale. Din acest punct de vedere, cred că mă asemăn foarte mult cu domnul Cunningham stând de vorbă cu domnișoara Westcott, dintr-un roman al scriitoarei Mary Balogh.

"Permiteți-mi să vă explic oarecum procesul de creație. Vorbesc numai cu persoana pe care vreau să o pictez, o observ și o ascult. Ajung să o cunosc cât se poate de bine. Fac schițe în timp ce vorbim și după aceea îmi aleg tematica prin apelul la o realitate pe jumătate simbolică, încât să cultiv misterul pe care ea să-l urmărească cu sufletul la gură. În cele din urmă, când mă simt pregătit, fac o schiță finală și pictez portretul după ea. E un proces lent, care ia mult timp. Nu poate fi grăbit. Sau variat. E puțin haotic, poate, dar așa lucrez eu.

Într-adevăr, în procesul creator nu există nimic ordonat. Poți să îi dăruiești timp, efort și disciplină, dar dincolo de asta nu prea ai control asupra artei care vine din suflet. Nu sunt sigur că acesta este cuvântul corect, dar nu am fost niciodată capabil să mă gândesc la altul mai corect, fiindcă arta mea nu pare să vină dintr-o parte conștientă a minții."

Leadership: După tot ce ai trăit într-o clipă de inspirație, continui să-ți pui întrebări asupra realității pe care o percepi prin amplificarea misterului existențial și a rolului imaginarului în conturarea acesteia?

Ea pare învinsă de o anumită neclaritate în aprecierea corectă a imaginii de ansamblu, într-un apriori al facerii unei valențe de cugetare asupra unui lucru de care mulți se feresc să-l recunoască. Negreșit, simpla ei prezență este un semn de reverență și neuitare a artistului care parcă acționează în sensul unei gândiri iluzioniste, nepermițându-și luxul de a prezenta o lucrare finală impecabilă fără a ține cont de ce-și dorește să vadă cineva mai puțin experimentat în privința fenomenului expresionist.

Dialogul cromatic dintre roșul pal al buzelor tale și aspectul transparent al privirii pierdută puțin în visare, relevă sensibilitatea unei îndrăgostiri de frumosul unui poem izvorât din veșnicie. Admirabil, ești asemenea celui ce mai întâi își imaginează o întâmplare, până ce o acceptă ca pe o realitate, apoi o pune în stare de vis. Eu fug de realitate, fug dar mă întorc tot timpul la ea și o aștern pe hârtie într-un desen ce pare a fi răspunsul la toate enigmele lumii.

De aceea, nici n-aș îndrăzni să te conving de plasticitatea și dispoziția eidetică a celui care mângâie cuvintele cu șarmul artistului desăvârșit, cu acea tușă plină de înțelesurile unei

povești fără sfârșit. Ci aș face în așa fel încât totul să pară că vine de la tine, cu toate dorințele inimii tale de a se elibera cât mai repede de penibila anxietate instalată în fața orizontului necunoscut ce urmează să fie revelat prin creație.

Nici până acum nu m-am hotărât în ce mod ar trebui să te înțeleg, fără a ignora confuzia voită ce face parte din colajul suprarealist al unei vieți plină de visare, imaginată ca o extindere a dorinței de a explora potențialul unei priviri sincere care se ridică curioasă spre înaltul unei alte lumi. A aceleia pe care, într-un anumit fel, ai părăsit-o.

Nu degeaba, concepția pe care mi-o fac despre artă este asemănătoare cu privirea curioasă a nou-intratului într-o lume fără ieșire, ca o modelare anticipată a particularității trăirii în care se imaginează cosmogonia unei prietenii suspendate în alternanța de tonuri roșu-amurg și cafeniu-gălbui.

Leadershipul poate reprezenta farmecul pe care îl găsești într-o creație a cărei putere de persuasiune depinde exclusiv de folosirea eficace a perspectivei (de esență comunicativă) dintre ceea ce poți realiza prin reperul "Forever" și ceea ce este ascuns dincolo de o presupusă aparență numită "Doza de ficțiune".

Latura artistică a firii mele o poate înțelege numai domnișoara aia tânără și frumoasă, cea care a adunat atâtea date despre mine, atât în favoarea mea, cât și în favoarea artei, plonjând în gândurile mele cu elanul unui vis care devine realitate. Ea a știut să aplice cu pensula sincerității culoarea vibrațiilor sale lirice pe pânza unui tablou care încă este la mine pe perete.

Source: https://neculaifantanaru.com/latura-artistica-a-firii-mele.html